

AŞK KÖPEKLİKTİR 2004

Ahmet Ümit 1960-

İçindekiler

AŞK RÜZGÂRIN SÖYLEĞİĞİ BİR ŞARKIDIR
AŞK BİR MUCİZEDİR
KAFİ DELİLDİR AŞK
AŞK ÇÖZÜMSÜZ BİR PROBLEMDİR
AŞK BİR CİNAYETTİR
AŞK BİR DÜELLODUR
AŞK BİR YANILSAMADIR
AŞK BİR ÖZENTİDİR
AŞK BİR ÜTOPYADIR
AŞK BİR KÖPEKLİKTİR

AŞK RÜZGÂRIN SÖYLEĞİĞİ BİR ŞARKIDIR

ÖYKÜ

Rüzgar ve yaprağın aşkı Yazar bu öyküde rüzgarın aşkını anlatmıştır. Rüzgâr sonbaharda hep aynı şarkıyı söylüyordur. Buna şarkı değil ağıt demenin daha doğru olacağını düşünür. Güzelin kısacık ömrüne, gidenin çekiciliğine, sevginin hayaline yakılmış kısacık bir ağıt. Her yıl tekrarlanmasına rağmen yıpranmamış, dipdiri kalmış, hüznünü zerrece yitirmemiş bir ağıt. Hikâyenin başlangıcı bahardır. Güneş cömertleşip yapraklar seçilince rüzgar aşık oluyordur. Rüzgar hemen şarkıya başlamaz, sadece aşık olur. Çiçeklere değil, yapraklara âşıktır. Dünya kurulalı beri bu sevdadan vazgeçmediğine göre çektikleri yetmemiş, bu aşk onu doyurmamıştır. Gelmiş geçmiş bahar yağmurları, yaz sıcakları bu sevdanın tanığıdır. Rüzgârın sevgisini göstermesi için yapraklara ihtiyacı vardır. Şiddetini, acımasızlığını, öfkesini göstermek içinde... Zavallı yapraklar bu delişmen aşığın her halini hiç ses çıkarmadan, vefakâr sevgili gibi çekiyordur. Rüzgâr baharda umutlu bir âşık gibi bağıra çağıra dolaşır, yazı doğru uzun sevişmelerin yorgunluğu belirmeye başlar, derken bir sabah soğuğu hisseder. Olan olmuştur, güneş çekilmiş, kara bulutlar olacakların habercisi gibi çökmüştür toprağın üstüne. Her sonbahar yaşanan yeniden yaşanacaktır. Rüzgâr, önce belli belirsiz sonra iç çekerek, sonra öfkelenerek, en sonda haykırarak söyler şarkısını. Yapraklar rüzgârın ezgisini duymadan dökülmezler. Hava ne kadar soğuk olursa olsun, yağmur ne kadar şiddetli yağarsa yağsın tuttukları dallardan kopmaları için rüzgârın şarkısını duymaları gerekiyordu. Rüzgâr elinden gelse çekip gidecek, bu şarkıdan kurtulacaktır. Ama bunu hiçbir zaman başaramamıştır. Bir an ağıtı bırakır, damarlarında gizlenen çürümeye rağmen güzelliğini koruyan yerdeki yaprakları canlandırmak ister. Artık nemli toprağın üstünde ölümcül bir dans başlamıştır. Son yaprak dökülünceye kadar sürecek bir dans... Düşen mutlu düşer, ne de olsa son nefesini sevdiğinin kollarında vermiştir. Yaşayana ise çıldırmak kalır. Yapraklarını koruyamadıkları için ağaçları kökünden söker, duyarsız sokaklarda naralar atarak sokaklarda dev binalara saldırır. Sonra birden rüzgârın içi boşalır, sesi kesilir. Ne yapraklara dokunacak gücü kalır, ne şarkısını sürdürecektir inadı. Bir insan gibi aniden ölüverir.

TEMALAR

Aşkın halleri Öyküde, rüzgar ve yapraklar kişileştirilmiştir. Aynı mevsimler gibi aşkında birbirinden farklı halleri vardır. Aşık olanlar mutluluk, mutsuzluk, acı, öfke, tutku gibi bir çok duyguyu birbirinden ayırmadan, hem farklı olacakmış gibi hem de sonunu aslında çok iyi bilerek aşka razı olurlar.

AŞK BİR MUCİZEDİR

KİŞİLER

Adam Evlidir ve bir çocuğu vardır. Çok zengin olmasa da maddi durumu oldukça iyidir. Kendisine ait, başarı ile yürüttüğü bir şirkete sahiptir.

Kadın Lakabı, Bomontili Neşe'dir. Sadri'nin bulduğu müşterilerle para karşılığı birlikte olmaktadır.

ÖYKÜ

Rüyadaki kadın Hikaye anlatıcısı ve kahramanı evli ve bir erkek çocuk sahibidir. O güne kadar hep mantıklı davranış ve seçimleriyle bilinen, gerçekçi, sorumluluk sahibi, istikrarlı ve planlı davranan biridir. Ama bir gün ofis penceresinden bir anlığına bir kadının geçtiğini görür. Bej rengi bir pardösü giymiş, omuzlarına dökülen açık kumral saçları olan bu kadın, evleneceği günden bir gün önce rüyasında gördüğü o kadına çok benziyordur ve o günden sonra kendisinden beklenmeyecek duygularla her gün onun ofisin önünden geçmesini bekler. Rüyasındaki kadın mutlak mutluluk, kesin huzur, saf masumiyet, hem zevk hem dinginlik hepsini aynı anda hissettiren, bedenini ve ruhunu doyumunun bulduğu bir an olarak ona eşsiz hissettirmiştir ve rüyayı yıllar sonra bile hatırlamaktadır. Saygı ve sevgi çerçevesinde bir evliliği ve zihnini sürekli onun iyiliği için meşgul ettiği bir oğlu vardır ama rüyalarındaki kadına benzettiği kadını gördüğü günden beri her gün aynı saatte aynı heyecanla onu bekliyor, onu gördüğü bir saniye tüm yaşamına anlam katmaya başlıyordur.

Kadınla tanışır Bir gün artık bu bir saniyenin yetmediğini anlayıp kadınla konuşmaya karar verir. Ofisin önünden geçerken hızına yetişir ve kibar bir şekilde onunla konuşmak ister ve anlatacağı şeyler olduğunu söyler. Kadın ilginç şekilde çok anlayışlı ve ilgili davranır. Ofisine geldiğinde rahat tavırları ile adamı şaşırtır. Yüzü rüyasındaki kadın gibi değildir ama çok güzeldir. Kadına tüm olanları ve rüyasını anlatır. Kadın, ilk gördüğü an onu bir yerden tanıdığını söylemiştir ve adam rüyasını anlatınca demek bende sizi o düşten hatırlıyorum diyerek adamı şaşırtır. Adam aynı düşü mü gördük diyerek şaşırır. Bunun bir mucize olduğunu düşünür. Kadın benim işim mucizeleri gerçekleştirmek der ve onunla alay mı ettiğine yoksa içten cevap mı verdiğine karar veremeyen adamı inandırmak ister. Rüyasında öpüşüklerine göre şimdide öpüşürlerse aynı şekilde hissedip hissetmeyeceğini anlayabileceğini söyler.

Ofiste yakınlaşma Cüretkar biçimde adamı öpmeye ve daha sonra onu yönlendirmeye başlar. İş öpüşmeden çıkıp ön sevişme halini alır ve artık bu sevişmenin sonuna kadar gidileceği anlaşılır. Kadın çok kısa sürede, böyle mahrem bir konuda adamı çok iyi anlıyor ve yönlendiriyordu. Adam bunu tekrar mucize olarak değerlendirir. Sonunda yaşamını değiştirecek kadını bulduğunu düşünür. Mutlu gittiğini düşündüğünü evliliği, boşanmayı, kadının onunla evlenmeyi isteyip istemeyeceğini kafasından geçirir.

Gerçek ortaya çıkar Kadın mucizesini gerçekleştirip gerçekleştirmediğini sorduğunda, adam olumlu yanıt verir ve onun düşlerindeki kadın olduğunu söyler. Onu tekrar görüp göremeyeceğini sorar. O noktadan sonra adam başka bir gerçekle yüzleşir. Kadın kabalasmaya ve viziye ücretini ısrarla istemeye başlamıştır. Adamı kendisine müşteri ayarlayan Sadri'nin ayarladığı müşteri sanmış ve anlattıklarını da bir fantezi olarak düşünerek kendince oyunu bozmadır. Tüm olanları anlayan adam bozuntuya vermeden Sadri ile konuşan müşteriyim gibi yapar.

TEMALAR

Hayal kırıklığı Romandaki ana karakter yıllar öncesinde rüyasında görüp öptüğü ve oldukça ilahi bir duyguyla tarif ettiği kadını yıllar sonra ofisinin önünden geçen birine benzetmekte ve her gün o saniyelik anı beklemektedir. Kadında adamı bir yerden anımsadığını, aynı rüyayı gördüğünü söyleyip

yakınlaştıklarında adam mucizeye inanır. Eşinden boşanmayı ve onunla evlenmeye düşünecek kadar rüyalarındaki kadına inanmıştır. Fakat arka planda beklenmedik gerçeklerin olması büyük bir hayal kırıklığına neden olur.

KARAKTER ANALİZİ

Bomontili Neşe (Rahat)

Karakter Neşe karakteri para için erkeklerle birlikte olan bir karakterdir. Rahat ve cüretkar tavırları, iddialı kıyafeti ile dikkat çekmektedir. Biraz da yaptığı iş gereği rol yeteneği gelişmiştir. Hak ettiği parayı alamayacağını düşündüğü anda hırçınlaşarak kaba tavırlar göstermiştir.

Rahat Kadını rüyasında gördüğü kişi zanneden adam, konuşmak için ofisine davet eder ve oldukça anlayışlı bir şekilde onu dinlemeye hazır olduğunu görür. " Sanki buraya daha önce gelmiş gibiydi. Odama girince teklif bile beklemeden pardösüsünü çıkardı. Üzerinde uçuk pembe, küçük ama diri göğüslerinin yarısını açıkta bırakan, derin dekolteli bir elbise vardı. Uçuk pembe elbisenin üzerine dökülen kumral saçlarının rengi sarıya yakındı. Elbisenin boyu pek uzun değildi, kadının güneş yanığı dizlerinin on santim kadar üzerinde son buluyordu. Onu böyle görünce ne yalan söyleyeyim, heyecanım bir kat daha arttı. O ise rahat tavırlarını sürdürerek sanki onu daha iyi görmemi istiyormuş gibi tam karşıma geçip oturdu. Koltuğa oturunca elbisenin etekleri iyice yukarı çekildi, bacakları bütün güzelliği ile ortaya çıktı."

Kaba/Hırçın Adam için olaylar birden bire gelişmiş ve ofisinde birden hayalindeki kadınla sevişirken bulmuştu kendini. Her şey kontrolü dışında ama tam da kendi istediği gibi gitmiştir ve onun hayalindeki kadın olduğundan emindir. Fakat birden büyü bozulur. Kadının para karşılığı onunla birlikte olduğunu anlar. Kadın onun fantezi için öyle davrandığını sanmış ve durumu bozmamak için öyle davranmıştır. "Bir an ne yapacağımı bilemedim. Gülsem mi ağlasam mı? Ama kadın artık sabrının sonuna gelmişti. 'Hadi' dedi yakamı çekiştirerek, 'gece yarısına kadar bekleyecek halim yok. Sökül paraları.' Özür dileyerek onayladım."

KAFİ DELİLDİR AŞK

KİŞİLER

Vakkas Gaziantep'li, Müslüman bir aileden gelmektedir. Oldukça yaşlıdır ve gençliğinde yaşadığı bir aşkın etkisinden kurtulamamış, sevdanın kötü bir şey olduğunu düşünmektedir. Babası kuyumcudur ve oda babasından sonra işleri devralmıştır.

Floris Musevi bir aileden gelmektedir. Yaşlı ve zengin bir kumaşçı ile evlendirilmiştir.

Üniversiteli Genç Gaziantep'lidir ve üniversiteyi şehir dışında okumaktadır. Yeğenin için Antep'e gitmektedir.

ÖYKÜ

Otobüste tanışma Üniversite öğrencisi genç ile yaşlı adam Antep'e giderken yan yana otururlar. Genç çocuk başlarda sohbet etmek yerine kitap okumak istese de adamın konuşmaları ilgisini çeker ve sevda ile ilgili başından geçenleri anlatmasını ister. Yaşlı adam ilk önce kabul etmese de sonra anlatmaya başlar.

Vakkas'ın hikayesi Vakkas, yıllar önce Antep'te Musevi bir komşuları olduğunu, babasının yakın arkadaşı İshak amcanın kızı Floris ile birlikte büyüdüklerini söyleyerek hikayesine başlar. Büyüdüklerinde ise artık Floris'in annesi onunla görüşmesine izin vermemiş, arkadaşını sadece uzaktan pencereden görmesine sebep olmuştur. Bu duygu giderek sevdaya dönüşmüş ve askere

gidince de daha da yoğunlaşmıştır. Fakat askerdeyken Floris'in yaşlı ve zengin bir kumaşçı evlendirildiği haberini almıştır. Vakkas farklı dinlere mensup olmalarından dolayı ailelerin zaten ikisinin evlenmesine izin vermeyeceğini bildiğinden Floris'i unutmaya çalışmıştır. Askerden dönünce babasının ölümü ile kuyumcu dükkânının başına geçerek kendini işe veren Vakkas çalışkanlığı ile işleri büyütür. Floris'i hala unutmaya çalışıyordu. Bir gün Floris dükkâna gelerek bilezik yaptırmak istediğini söyler. Kadının bileziği bahane ettiğini anlar ve en güzelini yapacağını söyler. Floris bilezik hazır olunca evine getirmesini rica eder. Adam 5 günde herkesin görüp hayran kaldığı bir bilezik yapar ve Floris'e götürür. Evde kimse yoktur ve yaklaşarak birlikte olurlar. Artık kocası erkenden çıkınca o da Floris'in yanına gidiyor ve birlikte oluyordular. Birileri bu durumu fark eder ve dedikodular çıkar. Floris'in kocası yaşlıdır ve genç karısını seviyordur. Ülkede azınlık olduklarını ve genç adamın ondan güçlü olduğunu bildiğinden çözümü taşınmakta bulur. Floris sevdiği adama gidip Halep'e taşınacaklarını söyleyip, kocasını bırakacağını ve gitmek istemediğini, evlenebileceklerini söyler. Vakkas ise sessiz kalır ve mahcup olur. Floris din değiştirmeyi de kabule diyordur ama hem dul hem de Musevi olduğu için annesini ve etrafı düşünerek Floris'in gitmesine engel olmaz. Onu unutabileceğini sansa da bir türlü unutamaz ve sevdası büyür. Kimseyle evlenmek istemez ve aklını işine veremez. Halep'e gitmeye karar verdiğini, orada Floris'in esnaf kocasını bir şekilde bulduğunu ve takip ederek evlerini öğrendiğini genç çocuğa anlatır. Ertesi gün kocası işe gidince Floris'in karşısına çıkacaktır ama evi kollarken kocasının ardından esmer, genç birinin eve girdiğini ve uzun süre çıkmadığını görmüştür. Yine de eve girer, aklına iyi ihtimaller getirmek istiyordur. Floris artık onu istemediğini, fırsatın kaçtığını söyler. Vakkas, taşımak için üç at arabası tutarak ne kadar kırmızı çiçek varsa almış, Floris'in evinin önüne bırakıp oradan ayrılmıştır.

Muavinin söyledikleri Genç üniversiteli Vakkas'ın anlattıklarından etkilenir. Oto būs de mola vermiştir. O sırada muavin yanına yaklaşır ve Vakkas dedenin ne anlattığını sorar. Her ay Antep'ten bir yerlere gittiğini, kendini yollara vurduğunu söyler. Vakkas'ın gençken Yahudi bir kadını sevdiğini, durumu anlayan kocanın ondan kurtulmak için evi Halep'e taşıdığını ama Vakkas'ın peşlerin bırakmadığını söyler. Kadın ona yüz vermeyince evi basıp hem kadını hem kocasını öldürdüğü anlatılıp durulan bir hikâyeymiş.

TEMALAR

Yasak aşk Vakkas, içinde yaşadığı toplum farklı dinden olanların birlikteliğine olumlu bakmadığı için aşkını ilan edememiş, daha sonra da evli olduğu halde onunla görüşmeyi sürdürerek aşka yenik düşmüştür. Toplumun baskısı ve hissettikleri arasında bocalayan karakter sonunda vicdan azabı ile yaşamak zorunda kalacağı bir sona mahkûm olmuştur.

AŞK ÇÖZÜMSÜZ BİR PROBLEMDİR

KİŞİLER

Rauf 50'li yaşlarında, evli ve Numan'ın liseden en yakın arkadaşıdır.

Numan 50'li yaşlarında, matematikçi ve çapkın bir adamdır. Yemeklerden, şaraplardan çok iyi anlamaktadır.

Müge Numan'ın öğrencisidir fakat sonra onunla evlenir. Numan'ın oğlu gibi sevdiği genç asistana aşık olup Numan'ı terk eder.

ÖYKÜ

Arkadaş toplantısı Raif, geleneksel olarak yaptıkları arkadaş toplantısını geç kalmıştır. Lisedeki bütün öğrencileri erkek olan sınıflarını bir araya toplama fikri 10 yıl önce Numan'dan gelmişti. Üç ayda bir tekrarlanan yemekli toplantılara dönmesini de o sağlamıştı. Fakat 2 yıldır genç karısı Müge'nin

asistanı ile kaçmasıyla toplantılara gelmiyordu. Şu an ise masanın sonundaki boş sandalyenin yanında, yüzünde ve tek elinde felcin etkisi görülmesine rağmen keyifli bir şekilde sohbet ederken görünmesine Raif çok şaşırır.

Numan'ın ilişkileri Numan 50'li yaşlarında çok çapkın biridir. Arkadaşları evlenip, çocuk sahibi olmuşken o her yıl sevgili değiştirmeye, gezip tozmaya devam etmiştir. İşin ilginç yanı kadınlardan yana hep şansı olması ve hiç sevgilisiz kalmamasıdır. Bakımlı ve akademisyendir ama kadınları etkileyecek ilgi çekici bir tipi de yoktur. Kadınlara matematik problemi gibi yaklaştığını, önce problemi tanıdığını ve sonra her problemi farklı yollarla çözdüğünü anlatarak yeryüzünde onun çözemeyeceği kadın olmadığını söylüyordur.

Numan'ın evliliği Fakat bir gün Müge isimli genç ve güzel öğrencisine aşık olur. Müge masum ve tecrübesiz görüntüsünün altında ilişki deneyimi oldukça fazla olan bir kızdır. Numan giderek Müge'ye aşık olmuştur ve sonunda onunla evlenmeye karar vermiştir. Eşleri yaşlanmaya başlayan arkadaşları genç bir kızla evlenmesine kıskançlıkla bakarlar. İlk başlarda evlilikleri çok iyi gider fakat kısa zamanda arkadaşlarının beklentisinin aksine Numan değil Müge tarafında sorunlar çıkmaya başlamıştır. Numan eski neşesini ve keyfini yitirmiştir. En yakın arkadaşı Raif'e de durumu anlatmıyordur. Bir gün felç geçirdiği ve hastane de yattığı haberi gelir. Numan'ın kız kardeşi hastane de olanları Raif'e anlatır.

Müge Numan'ı terk eder Müge, Numan'ın genç asistanına aşık olmuş ve kaçamakları bir süre sonra fark edilmiştir. Numan bunu duyunca karısıyla sıkı bir kavga etse de karısından ayrılmaya dayanamayacağı için olanları sineye çekmiştir. Müge bir süre sonra onu onursuzlukla suçlayıp ve Numan'ın yalvarmalarına karşı genç sevgilisinin evine gitmiştir. Numan kapılarına kadar gitmiş ama onu eve almayarak kapıcıya Numan'ı zorla dışarı attırmışlardır. Bu olaydan sonra Numan felç geçirmiş ve 2 yıl kendini eve kapatarak kimseyle görüşmemeye çalışarak hayat küsmüştür.

Numan'ın yeni aşkı Raif o gün Numan'ı masada gördüğünde onun neşesine eşlik eder. Numan'ın eski kendine güvenli hali yerine gelmiştir. Müge'de çözemediği aşk sorununu sonunda çözdüğünden bahsediyordu. Bir süre sonra yeniden aşık olduğunu söyler. Yeni aşkı 20 yaşında, Esra isimli bir kızdır ve bu sefer farklı olduğuna emindir. Raif çok kızar, Artık yaşına göre ilişkiler kurmasını, yaşadıklarından ders almasını tembihler. Numan'ın ısrarlarına rağmen o kızı görmek istemiyordur ama en sonunda karşı koyamaz. Tanışmak için buluştukları gün Numan ellerinde kırmızı güllerle gelmiştir ve heyecanlıdır. Raif'i ona çok anlattığını ve yabancılık çekmeyeceğini söyler. Bir süre sonra gittikleri yerin mezarlık olduğunu gören Raif olayları anlamlandıramaz. Arkadaşı ellerindeki gülleri bir mezara bırakmış, genç bir kızın saçını okşar gibi mezar taşını okşamakta ve onunla konuşmaktadır. Daha önce bir sürü gül getirdiğinde mezarlıktaki kurumuş çiçeklerden de bellidir. Mezar taşında Esra Çınar, 1978-1998 yazısını okur. Mezar taşının ortasına konulmuş porselen bir resimden esmer güzeli genç bir kız hüznü gözlerle bakıyordu. Numan'ın göz pınarları ıslanmıştır. Sakın beni deli sanma, ne yapayım aşksız olmuyor diyerek Raif'e açıklama yapar.

TEMALAR

Çaresizlik Öyküde, aşkın insanın kendisinden hiç beklenmeyecek davranışlarda bulunmasına neden olabileceği, aşık olduğu kişiye karşı umulmadık zaafılar gösterebildiği Numan karakteri üzerinden anlatılmıştır. Numan, 50'li yaşlarına kadar hiç de benzemediği birine dönüştürmüştür. Karısına karşı zaafı vardır. Sadece hayatında olması için aldatılmayı bile görmezden gelmeye çalışır. Bu duygu karşısında çaresiz kalmıştır.

AŞK BİR CİNAYETTİR

KİŞİLER

Adam Öykü boyunca öldürdüğü sevdiği kadının gözbebeklerinde gördüğü kendi yansıması ile konuşarak yüzleşir.

Kadın Önceden birlikte olduğu fakat sonra sıkılıp eskisi kadar vakit geçirmedığı sevgilisi tarafından genç yaşında öldürölür.

ÖYKÜ

Öldürölen kadın Adam kadını öldürmüştür. Kollarında saçını okşuyor, göğsünden kan sızarken onu incitmemeye çalışıyor. Bir anlığına onu öldürdüğünü kabul etmeyerek mutlu günlerindeki gibi kollarında olduğunu varsayar. Fakat kadının açık kalan gözlerine baktığında gördüğü adamı tanıyamaz. Başka biri gibi görünür. Olayın şoku ile tanınmaz haldedir fakat aynaya bakacak cesareti de yoktur. Çok sevdiği kadını da bırakmak istemiyordur. Kadının gözlerinde gördüğü adamlarla konuşmaya, tartışmaya ve kendini anlatmaya başlar.

Adamın kendisi ile yüzleşmesi Kadının zaten mutlu olmadığını, arkadaşlarını ve ailesini sevmediğini savunur. İşi ve amacı yoktur. Yaşamdan ne beklediğini bilmediğini ve bu yüzde çok sık sıkıldığını söyler. Fakat kadın aşka önem veriyordur. Fakat aynı anda birkaç kişi ile birlikte oluyordur. Yaşamda aşklarından başka tutunacağı hiçbir şeyi yoktur. Ama aşkı yaşayacak cesareti de yoktur. Bağlanmaktan, kendini birine bırakmaktan korktuğu için ilişkilerini hep üçüncü kişiler üzerinden sağlama bağlardı. Adam ona bir yaşam armağan ettiğini ve iyilik ettiğini düşünüyordur. Kadın adamı diğerleri ile birlikte istediği için ilişkileri yürümemiştir. Adam sadece onun olmasını istiyordur. Ona göre kadını en çok kendisi seviyordur ve diğer erkek arkadaşlarının aksine bu durumu o kaldıramamıştır. Kadını öldürdüğü tabancayı kendi şakağına dayayarak intihar eder.

TEMALAR

Kıskançlık Sevdiği kadını başka erkeklerle paylaşamayan ve onsuz kendine bir yaşam da kuramayan adam, önce çok sevdiği kadını sonra kendisini öldürür.

AŞK BİR DÜELLODUR

KİŞİLER

Esmer Çocuk Lisede okumakta ve sokaklarında oturan ve aynı okula gittiği bir kıza aşıktır.

Sarışın Çocuk Okula yeni gelmiştir ve esmer çocuğun aşık olduğu kız ile aynı sınıfta okumaktadır. Birbirlerinden hoşlanırlar ve çıkmaya başlarlar.

ÖYKÜ

Platonik aşk Esmer çocuk kendi sokaklarında oturan bir kıızı seviyordur. Ne zaman sevmeye başladığını bile hatırlamıyordu ama duygularını kıza belli etmez. Zaten duygularını dışa vurabilmeyi öğrenmiş bir çocuk değildir. Bir gün kızın sınıfına sarışın, renkli gözlü ve yakışıklı bir çocuk gelir. Kızla çıkmaya başlarlar ve esmer çocuk kendine ait olan bir şeyi çalmışçasına öfkelenir çocuğa. Artık kendini ne okula verebiliyordu ne de başka bir şey düşünebiliyordu. Çocuğun karşısına çıkar ve kızıdan uzak durmasını söyler. Fakat sarışın çocuk geri adım atmaz. Bu konuda bir derdi varsa kıza açılmasını ama kendisinin onu bırakmayacağını söyler. İşi kavga ile halletmeye karar verirler.2 gün sonra okul çıkışı teke tek dövüşeceklerdir.

Aşk için düello Esmer çocuk ne olur ne olmaz diye bıçak almıştır yanına ve diğer çocuktan gizler. Okul çıkışı buluşurlar. Onları kimsenin görmeyeceği bir bostana giderler. Giderken esmer çocuk düşer ve sarışın çocuk onu tutar. O an bıçakta yere düşer. Sarışın çocuk şaşırır ve bıçak mı kullanacaklarını sorar. Esmer çocuk onunla ilgisi olmadığını söyleyerek bıçağı fırlatır. Bostan'da kavga etmeye başlarlar ama ikisinde de hiç öfke belirtisi yoktur. Esmer çocuğunda duyguları değişmeye başlamıştır ama kendine yediremez. Birbirlerini kızdırmaya çalışırlar ve kavgaya başlarlar. Marulların arasında yuvarlanarak birbirlerine vururlar. O sırada bostanın sahibi gelir. İkisini de kulağından tutarak ağacın kenarına götürür. Marulları mahvettikleri için çok kızgındır. Liseli çocukları tokatlar. Kenardaki kitapları da vermez. Sarışın çocuk yalvarmaya başlar. Babasının çok öfkeleneceğini söylese de adam ikna olmaz. Esmer çocuk kendine yediremez ve yürüyüp gitmeye başlar. Bir yandan da sarışın çocuğun yalvarmalarına bakıyordu. Onu rezil edecek bir hikâyesi olduğu için sevinir. Ama aklına üstünün başının çamur olması ve babasının kitaplarını kaybettiği için ne kadar kızacağı gelir.o an adamın ikna olup sarışın çocuğa kitapları almasına izin verdiğini görür. Rezil olacağını düşünerek çocuk gidince o da geri dönüp kitapları almaya karar verir. Sarışın çocuk onun da kitaplarını almıştır. Gelip verdiğinde şaşırır. Bir an almayı terslemeyi düşünse de kitaplarını alır, teşekkür eder ama kavganın burada bitmediğini de birbirlerine söyleyerek uyarıda bulunurlar.

TEMALAR

Kıskançlık Aşık olup sevdiği kıza bunu belli edemeyen liseli çocuk, okula yeni gelen ve aşık olduğu kıza yaklaşan genci kıskanır. Hem daha ilgi çekici görüldüğü, hem sevdiği kız onun yanında mutlu görüldüğü için kıskançlığına engel olamaz. Kavgada onu yenerek imajını bozmak ister.

Gurur Esmer olan liseli genç, öykü içinde bir çok sahnede gururuna yediremediği için davranışını sürdürmek zorunda hissetmektedir. Öfkesi yok olduğunda bile öfkeli imajını korumaya çalışır. Gurur, duyguları ifade edebilmeyi ve kabullenmeyi engelleyicidir.

AŞK BİR YANILSAMADIR

KİŞİLER

Ceren Psikiyatr öğrencisi. Sevgilisi Cihan'a çok aşıktır.

Cihan Ceren'in sevgilisidir.

Muhsin Terzidir. Karısını ve çocuklarını öldürmekten, ev sahibini yaralamaktan ceza almıştır. Psikolojik tedavi görmektedir.

ÖYKÜ

Ceren ve Cihan aşkı Cihan Ceren'i hastaneye bırakıyordur. Ceren Cihan'a ne kadar aşık olduğunu düşünür. Ayrılırken sanki 2 saat değil de günlerce ayrı kalacakmış gibi öpüşürler. Ceren Cihan'ın çok sevdiği ellerini öper ve avucuna alır. Sonra koşarak hastaneye gider. Geç kaldığı için profesörden uyarı alan Ceren hemen 7 numaralı odadaki hastanın yanına gider. Diğer arkadaşları çoktan odalara dağılmışlardır. Ceren'in göreceği adam önce çekimser davranırsa da Ceren'in profesyonel tutumu ve doğru adımları ile kendisi hakkında konuşmaya ve rahatlamaya başlar. Kendini Muhsin Uysal olarak tanıtır.

Muhsin'in hayatı Muhsin'in babası onu ilkokuldan sonra okutmamıştır. Öğretmeni çiziminin iyi olduğunu, teknik ressam olabileceğini söylese de ellerini çok beğenen ve çirak olarak isteyen terzinin yanına vermiştir. Terzinin yanında çalışıp işi kısa sürede öğrenen Muhsin, terzinin karşısında oturan Gülsüm ile birbirlerini gördükçe aşık olurlar. Askere girmeden Gülsüm'ü ailesinden ister ve ailesi olumsuz yanıt verse de Gülsüm'ün karşı koymaları sayesinde sözlenirler. Muhsin, Gülsüm'ün en çok onun ellerini sevdiğini, canımı bu ellere teslim edeceğim dediğini anlatır. Ceren de Cihan'a karşı aynı şeyleri düşündüğünden şaşırıp kalır. Muhsin anlatmaya devam eder. Askerde çavuşların bir olaydan sonra onu çok dövdüğünü, çok darbe aldığını, oradaki doktorun ısrarlarına rağmen korkup şikayet etmediğini söyler. O günün sonu başında bir ağırlık kalmıştır. Doktorun çabasıyla aldığı darbelerden sonra askerlik yapamayacağı kanaat getirilmiş ve terhis edilmiştir. Askerden sonra Gülsüm ile evlenmiş bir de ikizleri olmuştur. Terzi ölene kadar onunla çalışmış, öldükten sonra da kendisine dükkân açmıştır. Fakat işleri hiç iyi gitmemiştir. Sonunda iş yerini kapatıp konfeksiyon atölyesinde az bir maaşla çalışmaya başlamıştır. Ama Muhsin asıl sorunun o günden sonra ortaya çıkmaya başladığını söyler. Ev sahipleri Hüsmen karısına göz dikmiştir. O ise karısına güvenmiştir. Karısı Hüsmen ile gitmek isterse kabul edeceğini ama onun bunu yapmak yerine iki erkekle birlikte olamam, biri ölmeden diğerine gidemem diyerek sevgilisi ile Muhsin'i öldürme planı yaptığını anlatır. Gece fısırtı konuşmalarını duyduğunu iddia ediyordur. Karısı Hüsmen'in ısrarı ile çocuklarını öldürmeyi bile göze almıştı. Muhsin, polise gittiğini ama polisin ona inanmadığını da anlatır. Öldürülme korkusu ile geceleri nöbet tutup uyuyamadığını, bu sebeple işini aksatmaya başladığını ve sonunda kovulduğunu söyler. Karısına belli etmemiş, işe gidiyor gibi her gün evden çıkmıştır. Bir gece bir gürültü duyarak uyanıldığını, karısının o anda yatakta olmadığını anlatır. Karısının arkasından gittiğinde Hüsmen'e seslendiğini duymuştur. Tam içeri girecekken üstüne atlayıp kadını elleriyle boğmuş, mutfaktan aldığı bıçakla da ailesini parçalayan ev sahibini bıçaklamıştır. Çocukları ise anneleri tarafından akşamdan çoktan zehirlenmiştir. Çocuklarını hastaneye götürdüğünü ama kurtaramadığını söyler. Muhsin artık kendine engel olamaz ve ağlamaya başlar.

Ceren'in endişesi Ceren olanlardan çok etkilenir. Odadan çıkınca profesör ile karşılaşır. Muhsin'in ağır bir depresyon geçirdiğini ama iyileşmiş gibi görüldüğünü söyler. Profesör, Muhsin ile ilgili kâğıtları Ceren'e uzatır. Alaycı bir tonla imalı sözler de söyler. Dosyada, bir zamanlar büyük aşkla sevdiği karısını ve kızlarını elleriyle boğarak öldürdüğü, sesleri duyup yardıma gelen ev sahibini de bıçakladığı, ev sahibinin karısı ile aşk yaşadığını, kızlarının da adamı baba olarak kabul ettiklerini, bu nedenle de kendisini öldüreceklerini düşündüğü yazıyordur. Muhsin Uysal için paranoyak şizofreni teşhisi konuşmuştur. Anlattıkları sadece zihindedir. Ceren düşmemek için iskemleye çöker. Çok kötü

olur. Kadının Muhsin'in ellerini çok beğenmesi ve kendini ifade ediş biçimi onun duygularının aynısıdır. Bu bir işaret olabilir mi diye endişe etmektedir. Bu kadar şey rastlantı olamaz diye düşünür. Cihan onu almaya gelmiştir. Ona salladığı elini görünce iyice panikler. O katilin ellerine ne kadar çok benzediğini düşünür ve geri dönüp koşmaya başlar.

TEMALAR

Duyguların benzerliği İnsanlar yaşadıklarını ve hissettiklerini kendilerine özel ve diğer insanlardan farklı hissederler. Fakat Ceren Gülsüm'ün duygu ve sözlerinin kendisi ile aynı olduğunu anlaması ile sonlarının da aynı olacağı hissine kapılır.

AŞK BİR ÖZENTİDİR

KİŞİLER

Yazar Yazdığı bir yazı yüzünden 2 ay tutuklanmıştır. Roman yazmaya devam etmektedir. Öykünün anlatıcısı konumundadır.

Nail Tam bir gönül adamı olarak tarif edilen Nail Bey, mecburiyetten böyle bir işte çalışmaya başlamıştır. Cezaevi müdürüdür. Leyla Hanım ile büyük bir aşk yaşamasa da çok güzel bir evlilik hayatları vardır. Boşandıktan sonra hiç evlenmemiştir ve cezaevi müdürlüğünden emekli olmuştur.

Yaşar Devrimci hareketin içinde aktif rol alan Yaşar, tutuklanmış ve hapisaneye düşmüştür. Tutuklandığı sırada Feride'ye aşiktir.

Feride Yaşar ile aynı devrimci hareket içinde yer almıştır. Yaşar'a aşiktir ve onunla aynı anda tutuklanarak cezaevine girmiştir.

ÖYKÜ

Yazar ve Nail Bey'in yolları kesişir Yazar yazdığı bir yazının bazı bölümler yüzünden 2 ay için tutuklanmıştır. Ama şansına geldiği hapisanenin müdürü Nail Bey vicdanlı, iletişimi güçlü, tutuklulara iyi muameleleriyle bilinen bir müdürdür. Kendisini de tanıyordur ve romanlarının bazılarını okumuştur. Böyle bir sebepten adeta onu kendisi hapisaneye atmış gibi yazara karşı mahcup davranıyordu. Hatta yazı yazması için bilgisayarını yanına almasına da izin vermiştir. Onu eşi ile de tanıştırmış, hapisaneden çıkınca da iletişimlerini koparmamışlardır. Yazar yıllar sonra Nail Bey ile ilgili gazetede bir haber görür. Nail Bey'in birisini öldürdüğünü ve bir zamanlar kendi müdürlük yaptığı cezaevine tutuklu olarak girdiğini yazıyordu. Yıllar önce Nail Beyi'nin eşi Leyla Hanım'dan ayrılmasında şaşırılmıştı ama bu sefer onun birini öldürebileceğini hiç beklemiyordu. Cezaevine giderek Nail Bey ile görüşür. Nail Bey her şeyi yazara anlatır. Gazetede okuduklarının hepsi doğrudur.

Feride'nin aşk mektupları Nail, müdürlük yaptığı cezaevinde tutukluları daha yakından tanımak için mektupları okuma görevini de kendi üstlenmiştir. Fakat birkaç ay sonra siyasi tutuklular gelene kadar ilgisini çeken, tutukluları daha iyi tanıyabileceği nitelikte hiçbir mektuba rastlamamıştır. Siyasi tutukluların geldiği gün Yaşar isimli olana Feride diye birinden mektup gelir. Kadın, günler öncesinden mektubu yollayarak geldiği gün eline geçmesini istemiştir. Mektup o kadar güzel ve derin anlamlı sözcüklerle yazılmıştır ki Nail çok etkilenir. Kendisine ömrü boyunca böyle güzel bir aşk mektubu yazılmamıştır. Yaşar da kısa sürede ona cevap yazar. Yaşar'ın ki biraz daha siyasi olsa da o da kadına olan aşkını güzel şekilde anlattığı bir mektup yazmıştır. Nail bu mektupların bağımlısı olmuş ve Feride'nin mektuplarının fotokopisini çekip evinde saklamaya ve bazen onları tekrar okumaya başlar. Ama bir gün karısı mektupları bulur ve eskiden müdürlük yaptığı bir cezaevinde tanıştığı mahkûmlardan biri ile ilişkisi olduğunu, mektupların ondan geldiğini düşünür. Mektuplarda isim yazmıyordu ve Yaşar da Nail gibi mavi gözlü olduğundan karısını inandıramaz. Mektuplarda buna dair

de cümleler vardır. Karısı onu terk eder. Nail de saygı ve güzel bir şekilde giden evliliklerinin Feride'nin mektuplarındaki aşktan ne kadar yoksun olduğunu hissettiğinden karısını ikna etmek için fazla üstelemez. Bir süre sonra da tayini Bursa cezaevine çıktığından Feride'nin mektuplarını okumaya devam edemez. Ama Feride gibi birini bulup benzer bir aşkı yaşamak için hayatına yeni kadınlar almaya başlamıştır. Sonunda hiç biri ona istediği şeyi hissettiremez ve yalnız bir şekilde emekli olur.

Nail'in cezaevine girmesi Tatil için gittiği bodrum da Yaşar ile karşılaşır. Hapishaneden çıktığında örgüt dağılmıştır o da babasından kalma imkanlarla tatil köyü işletmeye başlamıştır. Nail onun üzerinde iyi izlenim bıraktığından Nail'i güzel ağırlamak ister. Akşam yemeğine davet eder. Nail, Feride'nin de geleceğini düşündüğünden çok heyecanlanır. Fakat yemekte Feride ile Yaşar'ın ayrıldıklarını öğrenir. Feride hakkında kötü şeyler söyleyen Yaşar içten içe onu sinirlendirmeye başlamıştır. Feride hapishaneden Yaşar'dan önce çıkmıştır. Onların davalarına bakan avukatlardan birinin ofisinde yardımcı olarak çalışmaya başlamış ve onunla yakınlaşmıştır. Yaşar, Feride ile ilgili küfürlü konuşmaya başlayınca Nail onu uyarır. Uğruna evliliğini bitirip, her kadında onun gibi birini aramakla o kadar zaman geçirmişken Feride'ye hakaret etmesine katlanamıyordu. Söylediklerinden Feride'yi tanıyor veya onu savunuyor gibi görünür. Yaşar, Feride ile Nail'in de birlikte olduğunu, o sebeple Feride'yi savunduğunu düşünür ve öfkelenir. Aralarında kavga çıkmıştır. İri ve genç cüssesi ile Kamil Nail'i ürkütür. Üstüne geldiğini görünce eline bıçak alan Nail Kamil'i öldürür. O mu bıçaklamıştır, Kamil mi bıçağın üstüne gelmiştir emin değildir. Yazar kendini savunduğunu düşünüyordu. Ama Nail'in vicdanı rahat görünmüyordu.

TEMALAR

Hayal kırıklığı Nail'in Feride'nin aşkı ve aşkını anlatış biçiminden etkilenmiş ve bu sebeple hayatı değişmiştir. Karısının mektupları yanlış anlaması yüzünden onu bırakması, Nail'in mektupların etkisi ile karısının onu terk edişini çok umursamaması ve Feride'ye benzeyen bir kadını bulma çabaları ile zamanını geçirmesi mektuplardaki aşka özenmesinin sonucu olmuştur. Fakat sonunda hayatını bu kadar değiştiren kadının hayalindeki gibi olmamasını kaldıramamıştır.

KARAKTER ANALİZİ

Nail (Hoşgörülü)

Karakter Nail cezaevi müdürü olmasına rağmen yumuşak mizaçlı, dürüst, hoşgörülü ve yardımsever biridir. Tüm tutuklulara adil, hoşgörülü davranıyor ve onlarla iletişimini koparmıyordu. Yazar, yazdıkları yüzünden hapishaneye girince onu herhangi bir etkisi olmamasına rağmen ona karşı mahcup olmuş kendisi sorumlu hissetmiştir. Ona elinden geldiğince yardımcı olmuştur.

Aktivite Nail'in güzel bir evliliği vardır. Karısı Leyla ile saygı çerçevesinde iyi anlaşıyorlardır. Fakat Feride'nin mektupları ona etki eder ve aşk dolu bu mektupları sürekli okumaya başlar. Sonunda evliliği yanlış anlaşılma yüzünden bitse de, Nail bu sefer Feride gibi bir kadın aramaya ve ömrünü onunla geçirmeye kara verir. Ama hiçbir kadın onda benzer etki uyandıramaz. Bu duygularla iş hayatının sonuna gelir ve emekli olur. Kitaplarla arasının iyi olduğu, hapishaneye gelen yazarı tanimasından ve romanlarını okumuş olmasından anlaşılacaktır.

ÖRNEK ANILAR

Adil/Hoşgörülü Yazar, Nail'in karakterinden çok etkilenmiş, cezaevinde müdürlük yapan birinin böyle olmasına şaşırılmıştır. " O iki aylık tutukevi günlerinin tek olumlu yanı Nail Bey gibi bir insanı tanımış olmamdı. Hayır, yalnızca bana karşı iyi davranmıyordu. Tüm tutuklulara karşı son derece hoşgörülü, adil, anlayışlı tavrı vardı. Kaldığım iki ay boyunca kimseye şiddet uyguladığını görmedim. Tutuklulara kaba davranan iki gardiyanı gözümün önünde azarlamaktan çekinmedi."

Dürüst Nail kendisini görmeye gelen yazara her şeyi anlatır. Yaşar'ı öldürürken neler hissettiğinden o da emin değildir. "Avukatım kaza olduğunu söylemeliyiz diyor. Siz aslında adamı öldürmeyi

düşünmüyordunuz, sadece kendinizi savunmaya çalışıyordunuz, diyor... Belki haklı. Bıçağı kendimi korumak için elime almıştım. Ama Yaşar'a o adar kızmıştım ki o anda onu öldürmeyi istemiş de olabilirim... Bilmiyorum..."

AŞK BİR ÜTOPYADIR

KİŞİLER

Yazar İstanbul'da yaşayan ve öyküde anlatıcı olarak yer ala karakter. İrina'ya aşıktır. Roman yazmaktadır.

İrina İrina ile yazar Üçüncü Binyıl Sona Ererken Polisiye Romanın Sorunları adlı sempozyumda tanışmışlardır. İrina, Uluslararası Namık Kemal Üniversitesi'nde posthümanizm derleri vermektedir. Sempozyumda güzel bir konuşma yapmıştır. Li isimli bir Çinliye aşık, güzel bir kadındır.

Gabriel Gabriel insanlığın yerküredeki oksijen sorununu çözmek için bir proje tasarlamıştır ve bir ekiple tüm hayatını bu projeye adamıştır. Yemek yemek ve çalışmak dışında zevkleri yoktur.

ÖYKÜ

3000'li yıllar Zaman üçbinli yıllardadır. Dünya çok değişmiştir. İstanbul'da Haliç kumsalı ve denizi ile tam bir tatil yerine dönüşmüş, Balat gibi semtler botanik bahçe olmuş, insanlık teknoloji karşısında etik değerlerini oluşturabilmiştir. Her türlü bilgiyi her daim güncel şekilde depolayabilen ve gündelik işleri yapabilen robotlar evlerde sıradan bir şekilde bulunuyordur. Ulaşım artık havadan yapıldığı için karada ulaşımın getirdiği sorunlar ve durumlar yok olmuştur. Evlilik kurumu ortadan kalmış, ilişkiler bu anlamda değişim yaşamıştır.

İrina hakkında Polisiye yazar İrina'ya aşıktı. İrina ile bir kere birlikte olmuşlardır. Kadın bütün gece durmaksızın sevişmiş ve adam yorgun düştükçe onu afrodizyak meyvelerle yeniden uyarıp tekrar sevişmelerini sağlamıştı. İlişkileri önce iyi gibi görünse de İrina'nın onu değil, Çinli komşusu Li'yi seçtiğini, yazarı gönül eğlencesi olarak gördüğünü anlamıştı. Karadelik uzmanı Li, yılın dörtte üçünü galaksiler arası karadelik arayarak geçiriyor ve eski sevgilisinden olan oğlunu gönüllü olarak İrina bakıyordu. İrina ondan bir şey beklemediğini, sadece onu sevdiğini ve oğluna bakmaktan mutlu olduğunu söylüyordu. Yazar ilk başlarda Li'nin yokluğunda onu kandırıp kendine aşık edebileceğini, en azından bir kere daha birlikte olabileceklerini düşünmüştür ama sonuç olumsuz olmuştur. O da sadece İrina'ya bakmak, kısa konuşmalar yapmak ve kısa dokunuşlarla idare etmek zorunda kalmıştır.

Yazar'ın sıradan bir günü O sabah uyandığında robotu Cuma ile biraz atışır ve her zamanki gibi kahvaltısını dışarıda, İrina'yı izleyerek yapmak için evden çıkar. Geniş bahçeli tek katlı evlerin önünden geçerek Haliç'e iner. Beyaz kumların, parıltılı suyun görüntüsü bile onu mutlu etmiştir. İrina her zamanki gibi güneşleniyor ve kitap okuyordur, bir süre ayakta onu izler ve komşusu Gabriel'in sesi ile kendine gelir. Gabriel'in hayatında sadece yemek yemek ve çalışmak vardır. İnsanlık için çok önemli olan, yerkürenin tükenmekte olan oksijenini yeniden üretme projesinin sahibidir. Kendini o projeye adamıştır. Önemli olan kendi yaşamından çok insan soyunun devam edebilmesidir. Gabriel, yazar ile sohbet ederken İrina'ya olan aşkını fark ettiğini ve o duygudan kurtulması gerektiğini söyler. Ona nasihat vermeye başlar. Yazar ise artık dayanamaz ve Gabriel'e onun hayatının dışarıdan nasıl görüldüğünü anlatır. Kendi büyük projesi içinde yapayalnız olduğunu, mutsuzluğunun dışarıdan görüldüğünü, yaşamdan zevk aldığı şeylerin çok az olduğunu söyler. Ona arkadaş edinmesini, kendi için bir şeyler yapmasını ve hatta yapabiliyorsa âşık olmasını önerir. Bunun üzerine hararetle bir sohbet yaparlar. Yazara göre aşkın getirdiği mutsuzluk bile gıpta edilecek bir duygudur. Sonra konuyu değiştirirler. Yazarın yeni kitabından konuşurlar. Konusu aşktır. Gabriel, kitabı çıkınca okuyacağını ve belki yaşamını değiştirmesine yardım edebileceğini gülümseyerek söyler. O sırada yazar, İrina'nın ona doğru geldiğini fark eder ve heyecanlanır. Fakat İrina ona yaklaştıkça farklı bir gerçekle yüzleşir.

Yazar'ın 40. yaş günü Kafasında siber bir başlık vardır ve gördükleri bir düştten ibarettir. Başlığı çıkarınca kendini ışığını yitirmiş yerkürenin bir çöp yığına dönüşen metropollerden İstanbul'daki dağınık evinde bulmuştur. Cuma hazırlanmalısın diye onu uyarıyordu. Gabriel, kendisinden 20 yaş küçük bir kıza aşık olmuş, şişman bedeniyle oradan oraya koşmaya başlayıp kalp krizinden ölmüştür. Projesi hala tamamlanamamıştır. Tamamlanması için insan soyunun devam etmesi gerekiyordu fakat tüm canlılara yetecek kadar oksijen yoktur. 40 yaşına basan herkes öldürülüyordu. Cuma hemen gitmeleri gerektiğini, hastaneye teslim olmazsa birlik polislerinin sorgusuz sualsiz lazer silahları ile onu öldüreceklerini hatırlatır. Ama yazar ağlamaya başlamıştır. Ölmek istemiyordu. Öldükten sonra organları insanlık için kullanılacak olsa da o organlarını kendi bedeninde istiyordu. Cuma son kez onu uyandır, her şey kaydediliyordu ve gelecek kuşaklar onu korkak, bencil birisi gibi anacaktır. İrina'nın da onu öyle hatırlamasını istemiyordu. Kurtuluşu olmadığını da biliyordu. Cuma son romanının okurlarla buluşacağını ve yazarının umutsuz olsa da romanının insanlığa umut aşılayacağını söyler. Ona göre Cuma'ya robot olduğu için şanslıdır. Cuma ise şu an hissettiği korku duygusunu bile bir kez hissetmek, insan olmak için her şeyi verebileceğini söyler. Onun 40 yıl yaşadığını, dünya karanlık bir yer olsa da, insan soyu çürüyor olsa da hala insanlığın kurtulabileceğini bunun içinde insan yaşamının sürekliliğini sağlamanın lazım olduğunu anlatıyor.

AŞK BİR KÖPEKLİKTİR

KİŞİLER

Ayşe İngiltere'de mimarlık okumasına rağmen antikacılık yapmaktadır. Stefan'a aşiktir ve onu unutamamaktadır.

Stefan Eskiden polis olan Stefan trompet çalarak hayatına devam ediyordu. 2 yıl önce polisten tanıştığı gizemli kadını bulmak için İstanbul'a gelmiş, onu bulmaya çalışmaktadır. Ayşe ile güzel bir birliktelikleri varken birdenbire bir mektup bırakarak onu terk etmiştir.

Rafo Asıl adı Rafet'tir ama herkes ona Rafo demektedir. Orta yaşlı, eşcinsel bir barmendir. Stefan ile aynı barda çalışırken tanışmışlardır ve Stefan'dan hoşlanmaktadır.

Jasmine Çocukken yaşadığı travmalar yüzünden kızıl saçlı erkekleri öldüren bir seri katil olmuştur. Stefan'dan etkilenmiştir.

ÖYKÜ

Ayşe'nin Rafo ile sohbeti Ayşe hala aşık olduğu sevgilisi Stefan tarafından terk edilmiştir. Ama hala belki onu bulurum umuduyla onunla tanıştığı ve onun eskiden bir grupta müzik yaptığı bara gelir. Barda her zamanki gibi Rafo vardır. Bar kapanmak üzeredir. Rafo, bu akşam artık gelmeyeceğini düşünüyor ve Ayşe'yi görünce şaşırır. Her zaman içtiği içkiden Ayşe'ye verir. Ayşe Rafo'nun eşcinsel olduğunu biliyordu, Stefan ona anlatmıştır. Dahası onunda Stefan'a ilgisi olduğunu düşünüyor. İki sohbet etmeye başlarlar. Birbirlerini tanımalarına rağmen çok yakın değillerdir fakat bu sohbetle birlikte daha yakın arkadaş olacaklardır. Rafo, Stefan ile olanları anlatmasını ister. Ayşe önce gönülsüz olsa da daha sonra buna ihtiyacı olduğunu anlar ve ilk tanıştıkları gecedeki onu terk ettiği güne kadar olanları Rafo'ya anlatmaya başlar. En son müşteri ve müzisyenler gittiğinde kapıyı kilitleyerek sohbetlerini sürdürürler.

Ayşe ve Stefan'ın tanışmaları Ayşe'nin yakın arkadaşı Nesrin sevgilisinden yarılmış ve bunalımdadır. Başka bir barda eğlenirken, daha önceden Stefan'ı görüp etkilendiği için Ayşe'yi onun çalıştığı bara gitmeye ikna eder. Bara gittiklerinde Stefan Ayşe'den gözlerini alamaz. Sahneden indikten sonrada yanına gelip onu birine çok benzettiğini, o kişi olup olmadığını anlamak istediğini söyler. Kim olduğunu tam olarak o da bilmiyordu. Fakat Ayşe aradığı kişi olmadığını o kişiyi tanıyan da biri değildir. Fakat Stefan bu benzerlik karşısında çok şaşmıştır. Ertesi gün onları içki içmeye

davet eder ve Nesrin erkek arkadaşı ile barıştığı için gidemese de Ayşe gitmekten kendini alamaz. Fakat bu süreçte Ayşe hep temkinli yaklaşıyor, üzüleceğini düşünüyordur. İkinci görüşmeleri tesadüf olur ve Stefan Osmanlı tuğraları isimli bir sergiye gittiğini, Ayşe'nin de gelmek isteyip istemediğini sorar. Sergide Stefan kendini kaybetmiş biçimde Genç Osman'ın tuğrasını inceliyor dahası fotoğraf çekmek yasak olduğundan aynısını deftere çiziyordur. Ayşe bu durumu garipser.

Ayşe'nin kuşkuları Stefan trompet çalıyordu. Kızıl saçlı, hoş ve ilgi çekici görüntüsü olan Almanyalı bir erkektir. Eskiden polistir ama istifa etmiş ve müzik yapmaya başlamıştır. İstanbul'u çok beğenmiştir ve bir süre burada yaşamak istiyordur. Ayşe'ye çok benzeyen bir kadını garip bir tutku ile arıyordu. Ayşe iç mimarlık okumuş ama işini yapmak istemediği için antikacı olmuştur. Stefan'ı tanıdığı günden beri ona benzeyen bir kadını bu kadar önemsemesine bozulmuş ve ilişkileri içinde zaman zaman sevişirken, öpüşürken, onunla vakit geçirirken diğer kadını mı hayal ediyor diye düşünmekten kendini alıkoyamamıştır. Bir süre bu konuda hiç konuşmazlarken artık bu gizeme dayanamayan Ayşe sonunda büyük bir kavga çıkarır ve her şeyi öğrenmek ister. Stefan'ı terk edecektir. Stefan ona vazgeçirmeye çalışır ve her şeyi anlatacağını söyler.

Seri katilin etkisi Almanya'da bir polisten seri katil olan bir kadının peşine düşmüştür. Kadın kızıl saçlı erkekleri öldürüyordur. Stefan'da kızıl saçlı olduğundan müzisyen kılığına girip oradaki bir barda gizli polis olarak yaşamaya başlamıştır. Kadın hakkında bilinen tek şey esmer, uzun boylu son derece güzel bir kadın olduğudur. Kadın bir gün o çok sarhoşken bara gelmiştir. Görür görmez kadını tanımamasına rağmen Stefan kadından çok etkilenmiş ve onun katil olduğunu bile bile o gece ona ne getirecekse yaşamaya karar vermiştir. Elbette isminin Jasmine olduğunu söylese de bunun yalan olduğunu anlamıştır. Gece Stefan'ın evine giderler ve sevişmeye başlarlar. Fakat Stefan garip bir şekilde kadına şefkat duyuyor ama şehvet hissi bir türlü uyanmıyordu. Kadının samimi olmadığını bildiğinden olduğunu düşünür. Tüm çabasına rağmen ereksiyon olamaz ve Jasmine tanımadığım kadınlarla birlikte olamıyorum diye yalan söyler. Kadının kollarında yapmaması gerektiğini bildiği halde uyur. Uyandığında kimse yoktur. Sadece yerde sonradan Genç Osman'ın tuğrası olduğunu anladığı broşu düşürmüştür. Kadın, Stefan'ın çalıştığı bara mektup bırakmıştır. Uyuduktan sonra evini karıştırmış ve polsi rozetini bulmuştur. Fakat onu öldürmek içinden gelmemiştir ve Stefan'ın ilginç biri olduğunu düşünmüştür. Jasmine mektupta tüm hikayesini Stefan'a anlatmış ve artık uzaklara gideceğini, isminin gerçek olmadığını, boşuna peşine düşmemesini söylemiştir. Stefan'a da polisliğin ona göre olmadığını ve müzisyen olarak mutlu olacağını tembihleyerek mektubunu bitirmiştir.

Jasmine'nin hikayesi 9 yaşındayken sık sık yaptıkları gibi anne ve babasıyla açık denizlere gitmişlerdir. Babasının telsizine yardım çağrısı düşmüş, balıkçı teknisinin motorunun bozulduğu, yanlarında hasta olduğu iletişmiştir. Babası teknenin yerini tespit ederek yardıma gitmiştir fakat yardım çağrısı yapanlar adeta korsan gibi onlara saldırmışlardır. Teknede bulunan az miktarda para onlara yetmemiş, babasının yalan söylediğini düşünmüşlerdir. Saldırganlar anne ve babasına saldırırken 9 yalındaki Jasmine bayılmıştır uyandığında ise babasının ve annesinin öldürüldüğünü görür. Saldırganlar gitmiştir, ona da annesine yaptıkları gibi tecavüz etmişlerdir. Tekneleri de batmak üzeredir. Denizin ortasında kimseye sesini duyuramayan, telsizleri kullanılmaz durumdaki Jasmine ölümü beklerken bir şey tarafından sürüklenmeye başlamış, çılgınlık atarak paniklese de bir süre sonra göremediği o şeyin kendisini karaya çıkardığını söylemiştir. Bir fok balığı olduğunu düşünüyordur. Annesi ve babasının ölümünden sonra babaannesi ruh sağlığı ile ilgileniş, en iyi okullarda okumasını sağlamıştır. Başlarda her şeyi atlatmış ve normal görünen bir genç kız gibi yaşıyordu. Cinsellikle ilgili sorunları da yoktur. Fakat bir gün üniversitede bir partide tanımadığı biri ile yaklaşır ve evine gittiklerinde birden adamın kızıl saçlı olduğunu fark ederek alkolün de etkisi ile kendini kötü hisseder. Yeni tanıştığı genç adam ise geceye devam etmek ister ve sonunda Jasmine tecavüz eder. Genç kız çocukken yaşadığı tüm travmayı yeniden yaşıyor gibi olur ve anıları canlanır. Adamı oldukça soğukkanlı şekilde bıçakla öldürür ve rahatladığını hisseder. O günden sonra kızıl saçlı tuzağına düşen erkekleri öldürüyor ve 9 yalındaki küçük kızın rahatladığını hissediyordur.

Stefan'ın mektubu Stefan, tüm bunları anlattıktan sonra artık o kadını aramayacağını, tuğrayı atacağını söylemiştir. İlişkileri de çok güzel gitmeye ve daha da yakınlaşmaya başlamışlardır. Hatta

Ayşe bir gün evlenebileceklerine de inanmaya başlamıştır. Ama arkadaşı ile hafta sonu şehir dışına gittiği bir gün telefonuna ulaşamamış ve panikle geri dönmüştür. Stefan, bir mektup bırakarak gitmiştir. Mektupta tuğrayı atamadığını, ona yalan söylediğini, bahsettiği kadının gelip onu bulduğunu ve onunla sonunda ölüm ya da mutluluk olduğunu bilmese de gittiğini yazmıştır. Ayşe'yi de gerçekten sevdiğini ama kendine engel olamadığını anlatmıştır. Ayşe, Rafo'ya olanları anlattıkça barmen şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemez hale gelir. Stefan'ın önceden polis olması, bu kadar tutku ile bir kadına aşık olup sürekli onu araması ve yaşadıkları onu şaşırtır. Ayşe'nin yaşadıklarına da çok üzülür. Ayşe, Rafo'ya bu defa son dememe rağmen yine bara geldiğini söyler. Kendini terk eden sahibini bırakamayan, her yerde onun kokusunu arayan köpek gibi olduğunu düşünüyordur. Stefan, onu istemediği halde onu bırakmıyor, peşinden koşturup duruyordur.

TEMALAR

İmkansız aşk Karakterler yaşadıkları aşkın onları mutluluğa götürmeyeceğini bildiği halde kendini aşka bırakmaktan ve onu kovalamaktan vazgeçmezler. Ayşe'nin en başından beri tedirgin olarak yaklaştığı, ondan bir şeyleri gizlediğini düşündüğü ve daha bağımlı tarafın kendisi olduğunu bildiği Stefan ile birlikte olmaktan kendini alıkoyamaması gibi, Stefan'da onu öldürebileceğini bile bile bir seri katilin peşinden gitmekten vazgeçememiştir.

KARAKTER ANALİZİ

Stefan (Duygusal)

Karakter Stefan, hiç mantıklı olmamasına rağmen çok etkilendiği, ilk görüşte aşık olduğu kiralık katil olan Jasmine'den vazgeçmemiştir. Mantığı ile değil duyguları ile hareket ediyordur. Osmanlı Tuğrası broşu dolayısıyla Türk olduğunu düşündüğünden İstanbul'a gelmiş ve onu bulabileceğini ummuştur. Hassas ve samimi biridir. Çevresine kolay kolay içini açmayan, ketum bir kişiliktir.

Aktivite Stefan polislik yapmış, sonra ona uygun olmadığını düşünen Jasmine'nin tavsiyesine uyarak istifa etmiştir. Müzik yapmayı sevmektedir ve barda orkestra ile trompet çalmaktadır. Müzik yaptığı barda bir gün Jasmine'yi bulabileceği umudu ile herkesi incelemektedir. Sonunda da onu bulup, aşkının peşinden gitmiştir.

ÖRNEK ANILAR

Duygusal Stefan, Ayşe'ye her yerde aradığı gizemli kadın ile yaşadıklarını anlatır ve bıraktığı mektuptan bahseder. Kadın onu unutmamasını ve berbat bir polis olduğu için polisliği bırakıp müzisyen olmasını tavsiye ediyordur. " Birinci tavsiyesine uymadım, yani onu unutmadım, ama ikincisine uydum. Polisliği bırakıp kendimi müzisyenliğe verdim. Mektubunda yazdığı gibi buralardan gitmiş olmalıydı, çünkü cinayetler sona ermişti. Elimdeki tek somut kanıt tuğraydı. Tuğranın Osmanlı sultanlarına özgü bir şey olduğunu öğrenince Jasmine'nin Türk olduğunu düşünmeye başladım. İstanbul'a da bu yüzden geldim, onu bulmaya."

Ketum Ayşe, Rafo'ya Stefan'ın onun hakkında bir şeyler anlatıp anlatmadığını sorar. Kendisi hakkında neler düşündüğünü çok merak ediyordur. Rafo, Stefan'ın çok konuşkan birisi olmadığını ne gizemli kadından ne de Ayşe'den çok bahsetmediğini söyler. " ... Hepsi o. Stefan'a kalsa o kadarını da anlatmazdı. Ama bırakmadım adamı. Ağzından girip burnundan çıktım. Zorla konuşturdum. 'O kadının kim olduğunu da anlatmadı mı?' Anlatmadı. Senden de çok bahsetmezdi. Genel geçer birtakım laflar... O kadar. Hem de defalarca sormama rağmen."